

GEEST EN VORM

BÔ YIN RÂ

GEEST EN VORM

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2024
www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de
Stichting Bô Yin Râ
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Geist und Form,
in 1924 voor het eerst uitgegeven door
Greiner & Pfeiffer, Stuttgart

Nederlandse vertaling 1954 door M. ter Marsch-Keen
(Servire)
2^e druk 1976, bewerkt door E. van Eeden (De Driehoek)
3^e druk 2024, vertaald door Rob van der Hoeden

ISBN 978 9073007 581 / NUR 720

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

De vraag	9
Uiterlijk en innerlijk	19
Woning en werk	29
De vorm van de vreugde	43
De vorm van het leed	55
De kunst van het leven	63

BÔ YIN RÂ

is de geestelijke naam van de
auteur en kunstschilder
Joseph Anton Schneiderfranken

Aan de nieuwe mens!

DE VRAAG

Je wilt in de geest komen en na lang te hebben gedwaald heb je de weg naar de geest gevonden!

En nu vraag je:

'Wat moet ik nog met de vorm, nu ik de weg tot de inhoud ken?'

Van geen belang en zonder enige waarde schijnt de vorm je toe; – niet alleen geloof je dat het innerlijkste zich zonder vorm aan je openbaart: – je ziet al meteen niets dan belemmering in alle vorm!

Het komt je verachtelijk voor nog achting voor de vorm te hebben; – verachtelijk komen allen je voor die naar de voleinding van de vorm streven!

Zelf geloof je het nu zonder enige vorm te kunnen stellen!

Je wilt jezelf, ook vormloos, niettemin gewaardeerd zien als iemand die naar de hoogste

waarden streeft!

Grote dwazen zijn volgens jou allen die er aanstoot aan nemen dat je geen acht slaat op de vorm!

Je voelt je hoog verheven boven de dwaasheid van deze anderen en je vraagt, meewarig glimlachend: 'Wat moet ik op de weg naar de geest nog met deze uiterlijke binding? – Wat moet ik met de vorm?' – –

* * *

Kijk, mijn vriend: – ik twijfel er niet aan dat je de weg naar de geest hebt gevonden! Maar ik twijfel eraan of je de goede leiding zult vinden die je toch nodig hebt, wanneer je erin wilt blijven volharden de vorm te bespotten!...

Je gelooft dat men jouw oprechtheid moet erkennen, dat men de intensiteit van je streven moet respecteren en dat de zuiverheid waarmee je wilt voor je moet getuigen... Je bent ook zeker niet door een dergelijke over-

tuiging op een verkeerd spoor gezet, maar toch zul je moeten leren inzien dat je de vorm niet mag minachten, ja, dat al je doen uiteindelijk pas wordt beoordeeld op grond van de bij hem passende vorm!

Evenals men een uitgelezen wijn niet in goedkope aardewerken bekera schenkt, omdat het zou betekenen dat men de wijn niet op waarde schat door hem zo te serveren, zo verlangt reeds de eerbied voor de geest dat je slechts met de meest volmaakte vorm genoegen neemt zodra jijzelf een 'tempel van de geest' wilt worden! --

De hele manier waarop je jezelf in de uiterlijke wereld presenteert zal steeds getuigenis van deze eerbied moeten afleggen!

Zodra je de weg naar de geest eenmaal hebt betreden, staat het je niet meer vrij je te gedragen zoals het jou het beste uitkomt of door een opkomende gril van het moment te volgen! -- Je hebt de verplichting jezelf nu te herschep en uitdrukking van de geest te worden! Jezelf moet je tot de hoogste vorm voleindi-

gen, en alles wat er ook maar van je doen voor anderen merkbaar mag worden, moet een getuigenis van jouw vormvleinding zijn!...

Niet door verachting van de vorm zul je je verhevenheid bewijzen! –

Alleen een dwaas kan denken dat hij boven alle vorm 'verheven' is! – –

Wie werkelijk verheven is, zal steeds de vorm beheersen! –

Een dergelijke beheersing komt reeds in de meest alledaagse bezigheden tot uiting...

De cynicus, die zich in lompen hult om te tonen hoe weinig behoeften hij heeft, is werkelijk een beklagenswaardige zot, zolang zijn armen nog over genoeg kracht beschikken om door een of andere arbeid zoveel te verdienen dat hij een fatsoenlijk kledingstuk kan kopen!

Wie daarentegen zichzelf tot een tempel van de geest wil omvormen, zal zich alle moeite getroosten om ook in zijn uiterlijke verschijning reeds achting voor zichzelf te tonen...

Als zijn middelen het hem veroorloven, zal men hem altijd in de elegantste en beste kle-

ding van zijn land zien, en is hij arm, dan zal hij toch alles inzetten om ook in de bescheiden kleren van zijn armoede nog overal respect af te dwingen...

Stellig gaat menigeen door het leven die alles waarvan hij in zijn aardse bestaan droomt alleen in de snit van zijn modieus getailleerde kleding toont; – alleen, de waardige kledij waarin innerlijke voornaamheid zich hult, zal altijd nog te onderscheiden zijn van de gewaden die alleen maar een ijdel niets bedekken. – Maar zoals de manier waarop iemand zich kleedt reeds zijn respect voor zichzelf en voor het geestelijke, waarvoor hij een tempel wil worden, bewijst, zo zal men ook van al zijn doen kunnen aflezen of hij weet te eren wat in hem leeft. – –

Dat 'goede manieren' ook belangrijk werden voor veel mensen, omdat ze daardoor leerden te verbergen wat ze werkelijk zijn, bewijst alleen maar dat men die oorspronkelijk alleen kon aantreffen bij hen die ook werkelijk waren wat zij leken te zijn! –

Als schepping van 's mensen innerlijke waarde nemen ze ook niet in waarde af waar ze slechts een masker blijven, evenals goud zijn waarde niet kan verliezen wanneer een vrouw van lichte zeden het als sieraad draagt...

Talrijk zijn de zelfverzekerde lieden die op deze 'goede manieren' neerkijken en niet in de gaten hebben dat daarin vorm is geworden wat ze eerst met een groot gebaar als ethisch vereiste nastreven! -- --

Ze zien niet dat zelfs nog daar waar deze levensvorm een 'lege' vorm is geworden, omdat de geestelijke doordringing eraan ontbreekt, iets veel beters wordt bewerkstelligd dan hun eigen koppigheid, die elke mooie vorm als 'levensleugen' veroordeelt, ooit kan bewerkstelligen. -- --

Waarlijk, dikwijls zijn de "kinderen van deze wereld" niet alleen "slimmer", maar ook beter dan zij die geloven dat ze als enigen het voorrecht hebben om "kinderen van het licht" te worden!!

Zie, ik geef je de raad: misken de vorm niet, --

niet in grote, en niet in kleine dingen!

Je moet er zeker niet naar streven je 'lege' vormen eigen te maken, maar je gehele leven moet je leren vormen en niets mag te onbeduidend voor je zijn om je gehele streven erop te richten het zich in zijn schoonste en meest volmaakte vorm te openbaren! – – –

UITERLIJK EN INNERLIJK

Jij, die op weg bent naar de geest, weet dat niets dat ongevormd is zich ooit aan je kan openbaren!

Ook de geest heeft de vorm nodig, als hij je bewust wil worden! – –

Zoals er niets in deze uiterlijke wereld bestaat waaraan de vorm ontbreekt, wordt ook in de innerlijke wereld niets waargenomen tenzij het vorm is geworden...

Je spreekt van 'lege' vorm!

Bedenk evenwel dat ook de lege vorm nog de openbaring van een wil is die daarin eens tot uitdrukking kwam, zoals het lege huis van de slak je nog iets vertelt over het dier dat erin leefde! – –

Wat vorm in deze uiterlijke wereld is geworden, is de uitdrukking van een innerlijk van de uiterlijke wereld, dat zich anders niet aan je zou kunnen openbaren...

Zo is echter ook elke vorm van de innerlijke wereld steeds weer de uitdrukking van een allerinnerlijkste, dat je nooit ter beschikking zou staan wanneer je het niet als vorm in je zou herkennen...

Probeer hier in de uiterlijke wereld in elke vorm het innerlijke ervan te vatten, waarvan hij de uitdrukking is!

Zo zul je je er het beste op voorbereiden eenmaal ook in de wereld van de geest, in alle vormen die je daar zult aantreffen, het allerinnerlijkste waarvan ze de uitdrukking zijn, eruit te zien oplichten! – – –

Ook alles wat de mens in deze uiterlijke wereld aan samenlevingsvormen heeft geschapen, om in gemeenschappelijkheid met zijns gelijken de last van het aardse leven makkelijker te kunnen dragen, kan je tot lering strekken...

Ook hier correspondeert het 'uiterlijke' steeds met een 'innerlijk', zelfs wanneer dit 'innerlijk' allang niet meer gevoeld wordt. –

Zoek naar dit 'innerlijk', en wanneer je het

gevonden hebt, dan zal menige mooie samenlevingsvorm die je enkel voor de uitdrukking van een leugen hebt gehouden, zich stellig tot een andere waarde verheffen! – – –

Ook zal veel dat je thans nog dwaas vindt in de zeden en gebruiken van de mensen, dan een vorm voor je blijken te zijn waarin een wijze inhoud besloten ligt!

Het zal niet nodig zijn hiervoor eerst studies te verrichten die je naar een ver verleden of naar verre volkeren voeren!

Je kunt, waar je je ook mag bevinden, beginnen in het leven van alledag en in je directe omgeving!

Hier heb je rotsvaste grond onder je voeten, en dwaasheid alleen veracht hem, om in tijden van weleer en bij verre volkeren weg te dromen en zich daar meer thuis te voelen! – – Zo kwam ik zoekers tegen die naar de geest streefden en, zich van hun dwaasheid nauwelijks bewust, zich – door de wijze van kleden van hun tijd en van hun land belemmerd voelden...

Ze begrepen niet dat een mens de weg tot de geest zou kunnen vinden, die zich in een feestelijk gezelschap weet te bewegen door zich aan de vormen van het gezelschap aan te passen, ja, zich zelfs pas op zijn gemak voelt wanneer zijn kleding tot in het kleinste detail in overeenstemming is met wat deze vormen voorschrijven...

Ontsteltenis greep hen aan wanneer iemand, die tijdens een steile voettocht door het hooggebergte over de geest wist te spreken, 's avonds, in het hotel aangekomen, er nog voor zorgde dat hij bij het diner samen met zijn feestelijk vrolijke disgenoten ook de kleding droeg die daarbij naar algemeen gebruik voorgeschreven was. --

Zo kon men dan zien hoe ze, door zich op een sterk afwijkende, opvallende manier te kleden, behagen in zichzelf schepten, en ze schepten niet weinig behagen in zichzelf, in het bewustzijn dat ze anderen lieten zien hoe ze de vorm – naar hun eigendunkelijke mening – allang waren 'ontgroeid'. –

Anderen hulden zich in bijbelse gewaden en liepen op klaarlichte dag in die vermomming rond – iedereen een ‘Christus’ of op zijn minst een apostel – en niemand van hen scheen er een vermoeden van te hebben hoe degenen, wier masker ze voor zichzelf hadden uitgekozen, hen zouden uitlachen wanneer ze heden ten dage in de westelijke wereld zouden leven. –

En toch waren er onder hen ook heel eerlijke zoekers die, ondanks al hun dwaze gedoe, werkelijk tot de geest wilden komen! –

Zo raakt de mens die meent de vorm ‘ontgroeid’ te zijn, op een dwaalspoor!

In de waan dat hij ‘vrij’ van elke vorm is, schept hij zich vormen van een wonderlijke soort die niet passen bij de vorm van het grote geheel, zoals die in elk land in de loop der tijden gegroeid is, en verbeeldt zich dat hij veel ‘meer’ is dan degenen die zijn ijdele voorbeeld niet volgen. – –

Wat hier beschreven werd, is wellicht het zonderlingste blijk van de dwaze poging zich van de vorm van de tijd en van zijn land los te maken...

Veel talrijker zijn de eigenaardigheden die in het verborgene bloeien. –

Wat ze echter gemeenschappelijk hebben is de waan dat de zoeker die nader tot de geest wil komen, zich met het volste recht ‘verheven’ boven alle vorm mag voelen, en wel in het bijzonder boven elke vorm die in de algemene zeden en gewoonten van de menselijke samenleving tot uiting komt.

Soms echter wordt deze minachting van de vorm een misdaad tegenover de menselijke gemeenschap.

Bijvoorbeeld: wanneer ze het huwelijk vanwege de mogelijkheden tot mislukken veracht als een hinderlijke binding die niet meer van deze tijd is; – of wanneer ze alles tracht te ontwortelen wat de mensheid zelf als borstwering heeft geplant, om niet aan de storm van misleide driften en onbeteugelde hartstochten ten offer te vallen. – – –

Wijs inzicht erkende ooit het gevaar dat inherent is aan alle vormverachting! –

Wat eeuwen, ja duizenden jaren nodig had om

zo dicht te groeien dat het waarlijk bescherming kon bieden, kan nu heel snel worden gekapt! --

Maar lang zal de tijd van onophoudelijke stormen duren, ook wanneer men ten slotte opnieuw het bos tracht te planten dat er voorheen beschutting tegen bood...

Zo wreekt zich elke minachting van de vorm! Men ziet alleen de buitenkant en vergeet dat dit de openbaring van iets innerlijks is! --